

Naj vam Jezus v življenju postane vse.' Prepričana sem, da moli zame, in da je moj priprošnjik pri Jezusu.« Od novicijata do slovesnih zaobljub pri loretskih sestrah jo je spremljala Slovenka Betka Magdalena Kajnč. Pri njunih slovesnih zaobljubah 24. maja 1937 v Darjeelingu je bil zavzoč takrat še bogoslovec in kasnejši jezuitski misijonar Anton Demšar. V desetletjih, ki so sledila, se je večkrat srečevala s slovenskimi misijonarji, ki so delovali v Indiji in Bengaliji. Zdaj že pokojni misijonar Jože Cukale, je na njeno prošnjo nekaj časa deloval med najbolj ubogimi v takratni Sovjetski zvezi. Mati Terezija je na povabilo nadškofa Alojzija Šuštarja 30. junija 1980 obiskala tudi Ljubljano, danes pa je v slovenski prestolnici prisotna po svojih sestrah.

RITEM DUHA. V festivalni dvorani Lent v Mariboru je bil 11. oktobra 2. festival krščanske ritmično duhovne glasbe Ritem duha. Na njem so predstavili enajst novih, prvič izvajanih skladb, ki so ustrezale javnemu razpisu organizatorjev, Salezijanskega mladinskega centra Maribor in radia Ognjišče. Prvo nagrado občinstva in strokovne žirije je prejela Judita Kavčnik s pesmijo Vsa zemlja govori. Drugo mesto strokovne žirije si je pripela skupina Svetnik s skladbo Ti si ob meni, avtorja besedila Tadej in Tea Vindiš pa sta bila ovenčana tudi z nagrado za najboljše besedilo. Tretje mesto je dobila lanska zmagovalka občinstva Julija, ki je nastopila s pesmijo O, moj Bog. Organizatorji so želeli s festivalom spodbuditi mlade glasbene skupine in posameznike, da bi pisali izvirne domače duhovne pesmi in skladbe.

500 LET ŠOLSTVA V ŠMARJU-SAP. Sredi meseca oktobra je v župniji Šmarje - Sap v občini Grosuplje potekal tridnevni znanstveni simpozij, s katerim so obeležili visok jubilej tamkajšnje župnijske šole. Prvi zanesljivi podatki o cerkvi in župniji so iz leta 1228. Cerkev je bila leta 1497 prezidana, nekaj let zatem pa je dobila tudi župnijsko šolo. V dokumentih je šola skupaj z učiteljem Štefanom Pehlarjem iz Ribnice prvič omenjena 1503, to je nekaj let pred rojstvom Primoža Trubarja. Na simpoziju je sodelovalo 35 strokovnjakov iz različnih področij, ki so osvetlili tudi druge značilnosti kraja od zgodovinskih in kulturnih do znanih šmarčanov, ki so se zapisali v zgodovino. Na pobudo domačega župnika Jožeta Mrvarja so ob tej priložnosti pripravili tudi slovesno bogoslužje, ki ga je vodil ljubljanski nadškof Franc Rode. Ob tej

priložnosti je blagoslovil jubilejni Slomškov zvon. Na njem so napisane Slomškove besede: »Premili Božji glas v hišo Božjo kliče nas.«

KAM GRE SLOVENIJA? Na pobudo predsednika države dr. Janeza Drnovška je 13. oktobra v Ljubljani potekal prvi izmed pogovorov o prihodnosti Slovenije. Ugledni predstavniki znanosti, politike, civilne družbe in gospodarstva so govorili o prihodnjih prednostnih nalogah slovenske zunanje politike in pričakovanemu razvoju mednarodnih političnih in varnostnih razmerij ter možnostih. Skušali so odgovoriti tudi na vprašanje, kako povezati in čimbolje uporabiti nekatere prednosti in možnosti Slovenije pri vodenju učinkovite zunanje politike. Uvodnemu pogovoru, namenjenemu vprašanju slovenske zunanje politike, bodo sledili drugi - o vlogi znanosti, vprašanju konkurenčnosti slovenskega gospodarstva, vrednot in spoštovanja človekovih pravic, razvoja demokracije, socialne politike, nacionalne identitete in številna druga. Prvi predlagatelj tako imenovane konvencije o prihodnosti Slovenije je bil Janez Janša, ki pa je predlagal, naj pobudo prevzame dr. Drnovšek. Na tako imenovanih posvetih o prihodnosti države naj bi se zbrali predvsem predstavniki civilne družbe, tako domači kot izseljenstva. Žal pa je na prvem pogovoru nastopilo preveč znanih obrazov iz političnega življenja in vrsta vrhunskih strokovnjakov za marksistične vede, ki so izšli iz Fakultete za sociologijo, politične vede in novinarstvo. Kljub vsemu pa se je večina govornikov strinjala, da bi morali glede zunanje politike najti notranjepolitično soglasje.

PRENOVA ZDRAVSTVA. V Sloveniji se že dlje časa govori o nujnosti prenove zdravstvenega sistema. Žal to prenovo pripravlja le izbrana skupina posameznikov, ki so bližje vladajoči eliti kot pa zdravstvu. Poleg tega je vlada prek svojih nadzornih svetov zamenjala lepo število direktorjev bolnišnic in primarijev raznih oddelkov, ki niso bili obvladljivi za sedanjega ministra dr. Dušana Kebra in njegovo ekipo. Tudi na čelo Zdravstvene zavarovalnice so postavili človeka, ki z njimi brezpogojno sodeluje. Tako imenovano belo knjigo zdravstvene reforme so pripravili v tajnosti in nekaj časa javnosti sploh ni bila dostopna, čeprav so se predstavniki ministrstva na veliko sklicevali nanjo. Ko je bela knjiga le prišla v javnost, se je izkazalo, da gre za zelo površno delo, ki pa postavlja v ospredje le denarna vprašanja

zdravstva. Sedanja oblast želi poddržaviti sedanja privatna zdravstvena zavarovanja in se tako polastiti denarja, ki je zdaj v zasebnih rokah. Temu tako zdravstvena stroka kot zavarovalništvo nasprotuje, saj bi se s tem približali nekaterim državam, ki so ohranili star socialistični model zdravstva kot na primer Kitajska. Skladno z načrti ministra Kebra so s 1. novembrom začele lekarnice izdajati zdravila po novih pravilih. Ta določajo, da bolnik dobi ne glede na recept najcenejše zdravilo, ki je primerljivo s predpisanim. Če pa na vsak način želi dobiti svoje zdravilo, ga mora doplačati. Ministrstvo želi na ta način zmanjšati stroške zdravstvene zavarovalnice. Nekateri dodajajo, da bo država na ta način prihranila tudi pri pokojninski blagajni, saj naj bi stranski učinki nekaterih generičnih zdravil pripomogli k temu, da se bodo bolniki preje srečali s smrtjo. Nekateri pa menijo, da je zdravstvena reforma, v bližnji prihodnosti namenjena predvsem potrebam vladajoče Liberalne demokracije, ki se želi pred volitvami polastiti zasebnega denarja v zdravstvu, ki bi ga pri prenosu v državno blagajno lahko vsaj nekaj uspešno porabila v svoji predvolilni kampanji. Kljub vsemu temu pa je strokovnost slovenskega zdravstva na zavidljivi višini. V ljubljanskem kliničnem centru je namreč dr. Borutu Geršaku konec septembra s svojo ekipo prvemu na svetu uspelo opraviti endoskopsko zamenjavo aortne zaklopke. Pri tem posegu je človeško oko povsem nadomestila kamera s posebnimi inštrumenti.

POSLOVIL SE JE ANTON STRLE. V Ljubljani je 20. oktobra umrl dolgoletni profesor dogmatične teologije in duhovnik dr. Anton Strle. Rodil se je 21. januarja 1915 v vasi Osredok v župniji Sv. Vid nad Cerknico. Leta 1941 je bil posvečen v duhovnika. Leta 1944 je promoviral na univerzi v Ljubljani. Po vojni je skupaj z mnogimi drugimi duhovniki preživel težka leta v zaporu. Po tem hudem obdobju je do leta 1958 deloval kot župnijski upravitelj na Planini pri Rakeku. Štirideset let je predaval dogmatiko in tudi patrologijo na teološki fakulteti v Ljubljani. Ves čas pa je tudi dejavno deloval v dušnem pastirstvu na raznih župnijah. Od leta 1966 je vsak dan maševal in spovedoval v cerkvi Sv. Trojice v Ljubljani. Anton Strle je izdal petinštirideset knjig in skript s področja teologije. Poskrbel je za vrsto prevodov. Med pomembnejšimi deli s tega področja je delo Vera cerkve in prevod vseh dokumentov

drugega vatikanskega koncila. Pripravil je obširno izdajo Leta svetnikov. Dolga leta je bil član doktrinalne komisije pri Jugoslovanski škofovski konferenci in prav tako član Mednarodne teološke komisije pri Svetem sedežu v Rimu. Papež Pavel VI. ga je leta 1977 odlikoval z naslovom papeškega hišnega prelata.

PREKMURJE ŠE VEDNO BREZ RADIA OGNJIŠČE. Franc Bole in Franci Trstenjak, direktor in glavni urednik radia Ognjišče, sta 20. oktobra komisiji za peticije v državnem zboru izročila pritožbo zaradi nerazumljivega ravnanja pristojnih državnih organov pri razpisovanju in dodeljevanju radijskih frekvenc v Prekmurju. Kljub dolgoletnim prizadevanjem pristojni organi Ognjišču niso dodeli frekvence za to področje, čeprav je bil ta radio v letu 1999 edini od šestih prijavljenih, ki je izpolnjeval vse pogoje. Pritožbi so se z zahtevo po slišnosti radia Ognjišče v Pomurju pridružile župnije Pomurskega pastoralnega območja, ki so zbrale več kot pet tisoč podpisov in podporo šestindvajsetih pomurskih županov.

SLOVENSKI ZAMEJSKI SLIKARJI. Celovška in Goriška Mohorjeva družba sta izdali knjigo z naslovom Portreti slovenskih likovnikov v Avstriji in Italiji. Z njo sta želeli rojake v matični domovini pa tudi Slovence po svetu seznaniti z delovanjem zamejskih umetnikov in obenem prispevati k temu, da se ti seznanijo med seboj. Devetinštirideset umetnikov je predstavljenih z biografskimi podatki, kratkim zapisom o njihovem delu ter nekaj deli. Pisec spremne besede Cene Avguštin poudarja, da so umetniki, ki so vključeni v knjigo, povečini v Sloveniji le malo znani, uveljavljeni pa so v krajih kjer živijo. Razlog za to med drugim vidi v odnosu matične domovine do njih, ki se ne zaveda, da so sestavni del narodovega telesa.

IŠČEMO

Moje ime je Jelka. Pošiljam vam lepe pozdrave iz deževne Slovenije. Potrebujem pomoč. Moj mož že kar nekaj časa želi najti sorodnika, katera sta odšla v Avstralijo v 60-letih. To sta **ANTON IN FILIP BERTONCELJ**. V upanju na kakršnokoli informacijo, s katero bi ju lažje našla, vas prav lepo pozdravljava.

Kdor morda ve zanju, ga prosimo, da nam sporoči na uredništvo Misli in bomo posredovali podatke Jelki v Slovenijo.

p. Valerijan Jenko OFM, OAM
p. Filip Rupnik OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Rd., Merrylands NSW 2160
PO Box 280, MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0419 236 783 Fax: (02) 9682 7692
valerian@pacific.net.au ** filipr@pacific.net.au

SV. RAFAEL SYDNEY

PRI SV. RAFAELU se obletnice in praznovanja vrste kar ena za drugo, mesec za mesecem. Komaj je minila slovesnost svete birme, ki jo je vodil škof Kevin in 30. obletnica blagoslovitve naše cerkve na Rafaelovo, že je bil na vrsti 29. mladinski koncert, je bilo v nedeljo, 26. oktobra, spet veselo. Z nami je bil srebrnomašnik p. Boris J. Markež, ki je bil tukaj kot zastopnik provinciala p. Staneta Zoreta. Pred tednom dni je vodil slovesnost ob 35-letnici cerkve sv. Cirila in Metoda v Kew, Melbourne (glej poročilo iz Melbourne). Imeli smo kar lepo število zakonskih jubilarantov. Spomnili smo se 40-letnice prihoda p. Valerijana v Avstralijo, 5-letnice prihoda p. Filipa in 25-letnice mašništva p. Borisa (**fotografija spodaj**). Po slovesnem vhodu slavljencev v cerkev je sledila pokaditev oltarja, nato pa pozdravi in podelitev šopkov. Šopke so predala dekleta in otroci v gorenjski narodni noši. Vse to je organizirala Sonja Fisher, ki je tudi okrasila oltar za to priliko. Sledila je slovesna maša, pri kateri je prepeval naš mešani pevski zbor. Ob koncu maše smo zapeli zahvalno pesem. Po fotografiranju smo se podali v dvorano,

ki je bila nabito polna. Sledil je nastop obeh pevskih zborov in flavtistke Andreje Zaja, slavnostni govor pa je imel častni generalni konzul Alfred Brežnik. Kosilo je pripravila 2. delovna skupina. Vsakdo si je lahko tudi ogledal razstavo slik, ki prikazujejo življenje in delo p. Valerijana in p. Filipa. Razstavo sta pripravili Mihelca Šušteršič in Marta Magajna. Hvala jima za skrbno opravljeno delo!

Prihodnja slovesnost bo ob 20 - letnici blagoslovitve slovenske cerkve v Figtree – Wollongongu na nedeljo Kristusa Kralja, 23.11. ob 5.00 popoldne. Za to slovesnost bo prvič med nami krajevni škof Peter Ingham in bo pridigal ter maševal z obema patroma iz Merrylandsa. Lepo vabljeni v večjem številu! Dokažimo škofu, da smo tudi mi, če pridemo skupaj, kar številna skupnost, del njegove škofije. Ob koncu bo zahvalna pesem, saj imamo veliko razlogov za zahvalo Bogu, društvu »Planica«, ki je kupilo cerkev in dvorano, da moremo opravljati službo Božjo in se družiti. Hvala predsedniku Ivanu in ostalim odbornikom, ter vsem, ki skrbje za vzdrževanje, čiščenje in krašenje cerkve in okolice!

Prav tako zakristanu Hansu Konrad in Albinu za prodajo literature, pevskemu zboru z voditeljico Barico in organistu Andreju ter bralcem. 20-letnica je lepa prilika, da poživimo našo ljubezen do te lepe cerkvice in jo radi obiskujemo. Da bi še dolgo služila svojemu namenu! Vse tiste pa, ki hodijo mimo in jo samo od daleč pogledajo, pa vabimo in jih spominjamo, da je tukaj tudi zanje.

NEWCASTLE ima slovesno službo božjo na prvo adventno nedeljo 30.11. ob 6.00 v stolnici

Srca Jezusovega, Hamilton, naslednjo pa spet v nedeljo po božiču na praznik sv. Družine, 28.12. Po maši je vedno zakuska in srečanje v dvorani.

p. Valerijan

V Merrylandsu smo spet slavili!

V tem letnem času se kar vrstijo datumi, ko slavimo obletnice pomembnih dogodkov za našo slovensko skupnost in še posebej za vernike našega verskega središča Merrylands v Sydneyu.

Tako smo na dan sv. Rafaela, konec septembra, praznovali 30 let, kar je bila posvečena slovenska cerkev sv. Rafaela v Merrylands in hkrati tudi zakrament sv. birme za mlade Slovence in Slovenke, ki ga je podelil škof Kevin Manning.

Konec oktobra pa smo slavili 40 let, kar je v Avstralijo prispel p. Valerijan Jenko. Dne 23. oktobra 1963 ga je pripeljala ladja Oriana iz Amerike in mislil je, da bo v Avstraliji ostal samo nekaj let, vendar smo ga tako vzljubili, da mu ne bi dali oditi, tudi, če bi to res želel. To se je pokazalo tudi takrat, ko so ga poskušali več ali manj upokojiti in ga vrniti v domovino Slovenijo. Ta namera je izvala tak vihar protestnih pisem, prošenj in peticij, da je na koncu ostal med nami in je še vedno zelo (mogoče preveč)

delaven. Zasluge, ki si jih je nabral na vseh področjih dela naše skupnosti, so tako številne, da bi bila potrebna posebna knjiga, da bi vse lahko našteali.

Ob istem času smo slavili tudi pet let, kar je prišel za sodelavca p. Filip Rupnik. V Avstralijo je prispel 15. oktobra 1998 in je prinesel s seboj celo zakladnico izkušenj na vseh področjih pastoralnega dela. Njegovo delo v Sloveniji in zamejstvu je bilo tako obširno in ga je vodilo v vse kraje domovine, tako, da med izseljenci vedno najde prijatelje prijateljev ali znance sorodnikov. Veliko prijateljev si je ustvaril tudi v naši slovenski skupnosti v Avstraliji in upamo, da bo še dolgo ostal med nami.

Tretji slavljeneec je bil p. Boris J. Markež, zastopnik provinciala p. Staneta Zoreta, ki je pred kratkim slavil srebrno mašo. Pater Boris je bil že prej med nami, ko je nadomeščal p. Valerijana, ko je bil ta na obisku v Sloveniji. Njegovega ponovnega obiska smo bili zelo veseli.

Če štejemo tudi vse, ki so obnovili zakonske zaobljube, smo imeli toliko slavljencev, da je bila dvorana po maši tudi nabito polna. Tudi kulturni in glasbeni program po maši, v katerem sta nastopala oba pevski zbor – mešani cerkveni pevski zbor in moški pevski zbor »Rožmarin pod južnim soncem«,

Cerkveni pevski zbor v Merrylandsu po vaji v petek, 17. oktobra 2003. Od leve proti desni v prvi vrsti: Marija Kužnik, Milka Stanič (tudi organistinja pri ljudskem petju), Štefka Slatinšek, Marija Cesar, Marija Ovijach (voditeljica ljudskega petja), Lojzka Husarek, Zofka Brkovec, Jerica Grželj, organistinja Carmen Fuderanan. Od leve proti desni v drugi vrsti: Franc Danev, Jože Šuštar, Lojze Husarek, Lojze Magajna, pater Filip Rupnik, Rudi Jaksetič, Jože Modrijančič, pevovodja Uroš Ergaver, Jože Košorok.

Odsotni so: Ivan Koba, Mirko Lukežič, Danila Pirjevec in Olga Vatovec.

je bil zelo prijeten. Lepo presenečenje pa je bila Andrejka Žaja, ki nam je zelo lepo zaigrala na flavto.

Po proslavi so si navzoči ogledali tudi slikovno razstavo o življenju in delu obeh naših patrov med nami. Prireditve so še zelo polepšale mladenke v narodnih nošah, ki jih je organizirala Sonja Fisher, tudi sama kakor roža v lepi narodni noši. Sonja je tudi poskrbela za okrasitev cerkve in šopke za jubilate in cerkev je izgledala kot cvetni vrt.

Kot ponavadi, so bile vse pohvale vredne tudi kuharice in vsi, ki so prireditve pripravili, saj so bili vsi prisotni, slavljenici in prijatelji nad vse zadovoljni.

NAŠI POKOJNI

Dne 21. avgusta 2003 je v domu onemoglih v Newcastleu umrl **ANDREJ PICHLER**. Rojen je bil 10.09.1911 v Domžalah. Bil je sin Andreja in Leopoldine Steinec. Leta 1935 se je v cerkvi Marijinega oznanenja v Ljubljani poročil s Hermino roj. Premk, ki je po rodu iz Mengša. Družina je prišla v Avstralijo leta 1949. Najprej so živeli v Bathurstu, Greti, končno pa v Newcastleu, kjer se je Andrej zaposlil pri BHP. Rodili so se jima otroci Andrej, Marta, Peter in Veronika. Potres v Newcastleu je pred

15 leti poškodoval hišo v Merevether, v kateri so živeli. Vzelo je več let, da so se mogli preseliti nazaj iz začasnega stanovanja. Družina Pichler je bila vseskozi tesno povezana s tamkajšnjo skupnostjo in z društvom »Tivoli«. Od vsega začetka so bili naročniki na »Misli« in »Rafaela«. Sodelovali so tudi v raznih dobrodelnih akcijah. Pogrebna maša je bila opravljena v cerkvi sv. Jožefa The Junction. Pater Filip je somaševal s krajevnim duhovnikom in opravil nekaj molitev tudi v slovenskem jeziku. Nato je sledil pokop na Sandgate pokopališču. Poleg žene in otrok zapušča še osem vnukov in enega pravnuka.

29. septembra 2003 je v Justinien House v North Sydney umrl **JOŽE FICKO**. Rojen je bil 30.12.1925 v vasi Šratovci pri Radencih. Bil je eden izmed sedmih otrok. Leta 1950 je prišel v Avstralijo (Melbourne). Kasneje se je preselil v Sydney, kjer je delal na Water Boardu, v tovarni aluminija in nazadnje kot vrtnar v samostanu Sisters of Mercy v Waitari, NSW. Bil je reden naročnik »Misli in Rafaela« in rad je prispeval v dobre namene in za misijone. Pogrebne molitve so bile v kapeli doma onemoglih, kjer je bival več let. **Uroš Ergaver**

NOVA KATEDRALA ŠKOFIJE PARRAMATTA

Februarja 1996 nas je presunila vest, da je zločinska roka zanetila ogenj, ki je uničil katedralo sv. Patricka v Parramatti, stolno cerkev škofije, kamor spada tudi Slovensko versko središče v Merrylandsu.

Prva cerkev na tem mestu je bila zgrajena že leta 1857, deli te stare cerkve pa so bili leta 1935 vgrajeni v novo cerkev. Ta je bila leta 1986 povzdignjena v stolnico nove škofije.

Cerkev sv. Patricka ni bila ravno velika, je pa vsebovala skoraj 200 let zgodovine, tradicij in veliko število nenadomestljivih umetnin. Bila je tudi duhovni dom katoliški družini Parramatte. Od vsega tega so ostali samo zidovi in nekateri predmeti, ki so jih reševalci uspeli rešiti iz goreče zgradbe. Ker je bila cerkev prvotno zgrajena kot farna cerkev in ni bila nikoli povečana, je komaj odgovarjala potrebam škofije. Sklenili so, da naredijo načrte za novo katedralo, po katerih bodo ostanki pogorele cerkve postali le del nove katedrale, ki se bo dvignila iz pogorišča kot bajeslovni ptič feniks iz ognja, nova, lepša in večja. Del nove cerkve bodo tudi kapele.

Ena bo posvečena Presvetemu Srcu Jezusovemu, druga Materi Božji in tretja blaženi Mary MacKillop. V ta namen se je začela nabiralna akcija, pri kateri so vsi verniki škofije po svojih močeh prispevali v sklad za gradnjo nove katedrale. Tudi verniki iz slovenske skupnosti verskega središča Merrylands so po svojih močeh prispevali v ta sklad. Med drugim je bil vsako leto organiziran nakupovalni izlet, katerega čisti dobiček je bil namenjen skladu za gradnjo katedrale. Izleta so se naši Slovenci (še bolj pa Slovenke) z veseljem udeležili. **Slovesnost posvetitve nove katedrale bo v soboto, 29. novembra 2003, in bo gotovo velik dogodek za vse vernike škofije Parramatta in tudi našega verskega središča v Merrylandsu.**

KRIZEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

Novice iz Kraljičine dežele

Iz Zapisnika občnega zbora društva Bocce Centre PLANINKA, ki ga je napisala nova tajnica gospa Milena Lageršek, vam tokrat lahko predstavim nov odbor in sicer: predsednica je še naprej Marica Podobnik, podpredsednik je Stane Cerar, tajnica Milena Langeršek, blagajničarka Pavla Pregelj. V odboru so še Slavka Maver, Danilo Maver, Vladimir Langeršek in Andrej Kirn za balinarje. Iz seznama je razvidno, da v glavnem prevladujejo osebe, katere smo pogostokrat vajeni videti v kuhinji ali pri delu na društvenem zemljišču. Pavla Pregelj, ki že več let zaporedoma dela v odboru društva, mi je pojasnila z logičnim odgovorom, da mora iti društvo naprej in dokler ni nove moči, moramo delati mi. Nova moč v tukajšnji skupnosti pa sta Milena in Vladimir Langeršek, ker sta šele pred nekaj leti prišla iz avstrijske Koroške v sončni Queensland. Novemu odboru čestitamo za vztrajno delo pri ohranjanju slovenstva v tem delu Avstralije in jim želimo obilo uspeha.

Rad bi čestital patru Cirilu za odličen dopis – pogovor z gospodom Dušanom Lajovicem. Ta pogovor meseca je prav gotovo eden najzanimivejših poročil, ki so bile objavljene v Mislih, saj lepo predstavi življenjsko zgodbo: zavednega Slovenca, emigranta, uspešnega poslovneža, častnega konzula in častnega borca Resnice. Posebno izrazita je njegova trdna vera v Resnico, ki vedno prej ali slej zmaga.

Tukaj v Queenslandu smo doslej bolj poznali le Miša Lajovica, ker nas je večkrat kot zvezni avstralski senator obiskal ob priliki praznovanja Planinke. Ob nakupu društvene zemlje smo večji del po posredovanju senatorja Miša Lajovica na občini takrat hitro dobili potrebna dovoljenja za društveno uporabo zemljišča.

Za Matico mrtvih vam moram poročati o smrti še enega rojaka iz Gold Coasta. **ALOJZ HRASTOVEC**, rojen 12.12. 1920 v Križevcih v Prekmurju, je prišel v Avstralijo že leta 1949. Najprej je delal na sladkorni trstiki, bil je tudi več let tramvajski sprevodnik v Brisbanu in končno je v Wooloongabbi leta 1970 začel z delikatesno trgovino. Umrli je 13. septembra 2003, zadet od srčne kapi v Nerangu, kjer je bil tudi upepeljen. Zapušča štiri otroke: Heleno, Monico, Sonjo in Verna. Sožalje družini Hrastovec in hvala Mariji Juršević za posredovane podatke.

Naj zaključim z bolj veselo novico, da smo končno tudi tukaj v Brisbanu in Zlati obali, hvala Bogu, ta mesec dobili nekaj nad 70mm dežja, ki je pozelenil in poživil naravo. To naj bo omenjeno predvsem za tiste rojake v južnih krajih, ki so morda nameravali obiskati Queensland, da se ne bi ustrašili suše in se premislili z obiskom.

Draga Marija!

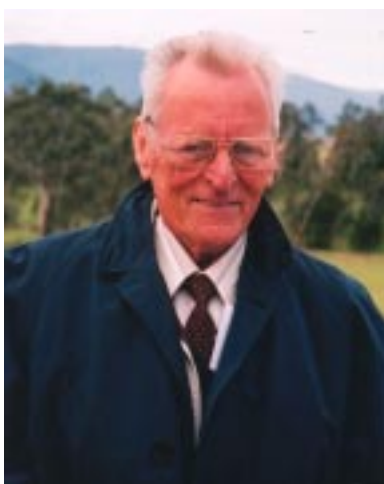
Ob prebiranju Vašega zanimivega dopisa iz potovanja po afriških misijonih sem se odločil, da se Vam moram osebno zahvaliti za tako poučno branje. Iz tega dopisa sem spoznal življenje na tem kontinentu, kakor tudi Vaše delo in skrb za domačine. Posebno me je veselilo, ko sem čital o njihovih kapelica, kjer častijo Najsvetejše, kar je na žalost tukaj v marsikaterih cerkvah prišlo skoraj v pozabo.

Še enkrat hvala in lep pozdrav vsem sotrudnikom Misli.

Mirko Cuderman, QLD

OGLAS POMLADI

Upokojenec – že dve leti vdovec, star 73 let, išče verno žensko, s katero bi sklenil zakon in bi tako skupaj preživela starost. Živi na manjši farmi, sto kilometrov iz Melbournea. Tel. 03 5348 5638. Kličite zvečer.

DOBRODELNI POHOD

Na proslavi 'slovenske trte' ste me vprašali, če bi kaj napisal za Misli o svojem pohodu. Poskušal bom na kratko opisati nekatere dogodivščine, ki bi bile zanimive.

Ob šesti uri zjutraj, 17. avgusta 2003, je bila še tema, ko sem se iz

Maroochydora podal na 1000 kilometrov dolg pohod do Mackay-a, ki bi naj trajal pet do šest tednov. Nekje okrog poldne, ko sem bil nedaleč od Noosa Heads, je začelo škropiti, nato deževati in močan veter je prinesel mrzli južni zrak (iz Viktorije) ter me popolnoma premočilo. Že od daleč sem zagledal mojega spremljevalca Johna, ko mi je hitel nasproti z odprtim dežnikom. In ravno, ko sem stopil pod dežnik, je nehalo deževati. Hodil sem kar naprej in ta dan sem prehodil 45km. Naslednji dnevi so bili lepi in sleherni dan sem prehodil več kot 40km. Tretji dan smo pa ob cesti našli ubogo, prestrašeno in izstradano - brejo psico. Lačna kot volk je jedla vse, kar smo ji dali. Tri dni kasneje nas je presenetila. Skotila je osem zdravih in ljubkih psičkov. Pet smo jih 'prodali' med potjo nazaj, tri je John oddal v RSPCA, psica je pa sedaj njegova zvesta spremljevalka. Med potjo sem imel intervjuje in snemanje za ABC in SBS radio ter TV snemanje. Razen dveh deževnih dnevov, ledeno mrzlih jutranjih ur, neznosno vročih dnevov, nekoliko zelo bolečih žuljev, zvitega desnega gležnja in nekaj črnih nohtov nisem imel nikakršnih drugih težav. Trikrat sem skoraj trčil v tovornjake, ki so se mi malce preveč približali. Ker je po dnevi postajalo vsak dan bolj vroče, sem začel hoditi ob petih zjutraj, teden kasneje ob štirih, zadnji teden pa že ob treh. Kuhala sva sama, saj je v campervanu imel polno opremljeno stanovanje: tuš, WC, hladilnik, štedilnik, pralni stroj, računalnik, satelitsko televizijo, celo elektronske orgle, s katerimi me je vsak večer redno uspaval. Od Rockhamptona do Mackaya sta na daljavi 335 km samo dve mesteci, Marlborough in

Sarina. Tu sem hodil deset dni in srečal sem samo nekaj ljudi, ki so se ustavili z avtom in hoteli vedeti, zakaj hodim in, če nabiram denar. Seveda sem jim z velikim veseljem povedal, istočasno sem pomolil klobuk, oni so pa velikodušno izkazali svojo radodarnost. Srečal sem fanta in dekle, Švicarja, ki sta kolesarila okrog sveta. S solzami v očeh mi je podaril pet dolarjev za raziskovanje otroške levkemije. Rekel mi je, da njegov najmlajši brat boluje za to kruto boleznijo. Še meni so se zasolzile oči. Včasih sva prenočila v caravan parku. Ko je lastnik videl napis na moji srajci, da hodim za dobrodelne namene, je takoj rekel, da lahko ostaneva brezplačno. Isto, če sva včasih obstala za prigrizek ali kavo. Moram reči, da so Avstralcji zelo radodarni kar se tiče rakastih bolezni. Vrhunec mojega pohoda je bil v Mackayu. Razen TV Kanala 7 sta mi ogrela srce in dušo dva Slovence, ki sta me pričakala. To jutro sem začel svoj pohod že ob treh, ker sem moral biti na cilju ob osmih. Bilo je ledeno mrzlo jutro, komaj tri stopinje nad ničlo. Hodil sem hitro, skoraj tekel vso pot in kljub temu se nisem mogel zagreti. Tresel sem se vse do sončnega vzhoda, ko sem zagledal Hermino in Julijana. Takrat mi je postalo toplo - toplo pri srcu. Prehodil sem 1002 km v 32 dneh. En dan sem počival zaradi bolečin. Povprečno sem prehodil 32 km na dan. Tri dni po vrnitvi domov sem bil spet na hoji. Treniram za še bolj zanimiv pohod. Upam samo, da me bodo noge nosile brez bolečih žuljev, da mi gleženj ne bo nadlegoval in da nohti ostanejo naravne barve. Hvala mojim sponzorjem in vsem darovalcem. Saj gre ves zbrani denar v prav dobre namene.

***Marjan Lauko, Sunshine Coast, QLD
e-mail: lauko@powerup.com.au***

Hvala Vam, g. Marjan, in še veliko pogumnih korakov!

ČASTNA ZAUPNIKA DOMA MATERE ROMANE

Pred sejo zaupnikov v četrtek, 6. novembra 2003, je prokurator in definator Slovenske frančiškanske province p. Boris J. Markež prebral naslednje imenovanje:

Slovenska frančiškanska provinca sv. Križa, Prešernov trg 4, Ljubljana, Slovenija, imenuje za zvesto in skrbno sodelovanje pri gradnji in upravljanju Doma matere Romane pri Slovenskem misijonskem središču svetega Cirila in Metoda v Kew, Melbourne, Avstralija

g. SIMONA ŠPACAPANA
g. ANTONA BRNETA
ZA ČASTNA ZAUPNIKA
DOMA MATERE ROMANE.

V imenu vseh tistih, ki so v Domu dobili zavetje in nego, pa tudi v imenu bratov naše province, izrekam odlikovančema priznanje in hvaležnost za vso požrtvovalnost, skrb, ljubezen in delo, ki sta ga vložila v nastajanje in upravljanje Doma od njegovih začetkov danes.

p. Miran Špelič, tajnik province
p. Stane Zore, provincialni minister

Zaupnik Doma matere Romane g. Anton Brne, provincial pater Stane Zore in predsednik zaupnikov Doma g. Simon Špacapan, v Ryeju, 26.8.1998. Zahvala in čestitke obema zaslužnima možema.

Marija Benedičič iz Kranja, sestra p. Nika Žvoklja in njegova sestrična Eda Ukmar iz Nove Gorice sta bili od 4. do 25. oktobra na obisku pri sestrični Marinki Greco v Melbournu. Kljub kratkemu času pa sta naredili veliko obiskov: po slovenskih klubih, v cerkvi in dvorani na družinskem kosilu, v Geelongu in v katedrali pri maši narodov, na izletu z upokojenci, v Ballaratu, pri Dvanajstih apostolih, na Penninsuli in seveda na Victoria Marketu.

Veleposlaništvo Republike Slovenije obvešča,

da bodo konzularne ure v ponedeljek, **24. novembra 2003**, od 9.30 do 12.00 pri Svetem Rafaelu v **Merrylansu**.

V nedeljo, 7. decembra 2003, od 13.00 do 16. ure v Slovenskem klubu v **Perthu**, 131 James Street, Guildford WA 6055.

V ponedeljek, 15. decembra 2003, od 9.30. do 12.00 bodo konzularne ure v verskem in kulturnem središču v **Kew**.

Za konzularne informacije nam lahko sporočite tudi na naš e-mail naslov:

vca@mzz-dkp.gov.si. Več informacij lahko najdete na naši strani na internetu:

<http://slovenia.webone.com.au>.

Splošne informacije, ki jih posredujemo na konzularnih urah, so brezplačne!

ANSAMBEL AVSTRALSKIH 5

SLOVENSKA TURNEJA 2003

Glasbeni most med Avstralijo in Slovenijo

Po uspešno končani turneji po Sloveniji smo se vrnili nazaj v Avstralijo. Veliko priprav je bilo potrebnih, da smo speljali to našo zamisel v uspešno potovanje in je težko verjeti, da je že vse to tudi za nami.

Že od samega začetka, ko nam je Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu ugodil naši prošnji za finančno pomoč pri tem velikem projektu, smo vzeli vse skupaj zelo resno. Vedeli smo, da če nam uspe, da bo to velik zgodovinski dogodek, kar se tiče slovenske glasbene dediščine v Avstraliji, saj bi bil "Avstralskih 5" prvi slovenski ansambel iz Avstralije, ki bi nastopal v Sloveniji po 25 letih in prvi, ki bi uspešno nastopal v svobodni in samostojni Sloveniji!

Naša naloga v ansamblu je bila resnično velika! Poleg treniranja - igranja in petja je bilo potrebno začeti z nabiranjem denarja za kritje ostalih stroškov v Sloveniji, kot npr. bivanje, prevoz do krajev, kjer smo nastopali, letalskih vozovnic in tako dalje. Seveda ni finančna pomoč iz Slovenije pokrila vseh stroškov.

Vsi smo bili navdušeni! Že od meseca februarja, ko smo zvedeli, da je urad odobril finančno pomoč, ni bilo več poti nazaj. Vsi skupaj smo se zbrali in začeli z delom. Poslali smo pisma vsem slovenskim organizacijam v Avstraliji in še druge smo prosili za podporo. Med drugim je bilo nešteto telefonskih klicev, elektronske pošte tukaj v Avstraliji, kakor z matično Slovenijo. Potrebno je bilo takojšnje organiziranje in priprava tukajšnjih nastopov in dobrodelnih akcij za pomoč pri nabiranju denarja, kar je bilo vse uporabljeno za turnejo. Sami smo morali organizirati nastope v Sloveniji, kar je bilo res težko zato, ker smo tako odaljeni.

Med vsem tem časom smo celo uspeli izdati CD-zgoščenko pod imenom 'Pozdrav od Avstralskih 5'. Vložili smo ogromno časa, ampak ni bilo zaman. Ta zgoščenska je bila zelo lepo sprejeta tukaj v

Avstraliji kot tudi v Sloveniji, na kar smo zelo ponosni.

Peter Grivic živi skoraj tisoč kilometrov stran v Wollongongu in je bilo igranje na harmoniko preko telefona kar precej težko. Pa pravijo, 'da telefoni niso dobri!'

Turneja "ansambla Avstralskih 5" je v Sloveniji odlično uspela! Vsi smo bili zelo zadovoljni. V Sloveniji so bili nekateri kar začudeni, ko so videli in slišali, kako dobro nam teče slovenska pesem in beseda, še posebej zato, ko živimo na drugem koncu sveta in, da so bili trije člani ansambla rojeni v Avstraliji.

Imeli smo osem nastopov v Sloveniji in sedem v Avstraliji. Imeli smo tudi radijske pogovore, članke v časopisih, tukaj v Avstraliji in v Sloveniji, in celo na TV zaslonih so nas lahko videli v Sloveniji.

Pred bolj podrobnim zapiskom našega potovanja naj se najprej zahvalimo vsem našim sponzorjem. Tudi odzivi skoraj vseh naših slovenskih organizacij v Viktoriji, NSW in WA so bili nekaj neverjetnega. Sponzorji slovenske turneje so:

Ministrstvo za zunanje zadeve - Urad Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu.

g. Alfred Brežnik - častni generalni konzul Republike Slovenije za NSW, g. Dušan Lajovic - častni generalni konzul Republike Slovenije za Novo